HICÂZ ŞARKI

Geçti o tatlı demler Hiç sönmedi emeller Hicranla doldu gönlüm Nerde o nazik eller Ben n'eyleyim baharı Sensiz bu şen diyarı Boş kaldı aşiyanım Ey gönlümün nigarı Âfâka çıktı âhım Hiç kalmadı penähim Lûtfeyle söyle cânân Sevmek midir günâhim

Nakarat:

Hep böyledir güzeller Âhû gibi gezerler Sevdamızı sezerler Sonra bizi üzerler

"B.T.: 29_1_1934"

(Gifte = Kendisi'nin)